

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/245/2015
Identifikačné číslo spisu:	5015200833
Dátum vydania rozhodnutia:	20.10.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5015200833.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Rettenmeier Tatra Timber, s. r. o., so sídlom v Liptovskom Hrádku, Pod lipami č. 68, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Rastislav Hanulák s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kollárovo námestie č. 20, proti odporcovi: Mesto Liptovský Hrádok, so sídlom v Liptovskom Hrádku, Hviezdoslavova ul. č. 170, za účasti: Lehotsky Capital s. r. o., so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Štúrova č. 2341/4, v konaní o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu zo dňa 3. júla 2015, č. j. R2015/003561-BS, S2015/00261-BS, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 25. augusta 2015, č. k. 22Sp/87/2015-8, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 25. augusta 2015, č. k. 22Sp/87/2015-8, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline napadnutým uznesením podľa § 104 ods. 1 OSP v spojení s § 246 ods. 1 OSP zastavil konanie o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu zo dňa 3. júla 2015, č. j. R2015/003561-BS, S2015/00261-BS, ktorým odporca rozhodol o zastavení konania vo veci žiadosti zo dňa 2. marca 2015 od Lehotsky Capital, s.r.o. o súhlasné stanovisko k projektovej dokumentácii pre stavebné povolenie podľa § 17 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“), doplnenú 27. marca 2015 a 8. apríla 2015 o vydanie záväzného stanoviska v zmysle § 4 ods. 3 písm. d/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“), § 12 ods. 5 a § 31 písm. b/ zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o tepelnej energetike“) o súlade pripravovanej výstavby sústavy tepelných zariadení s koncepciou rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky. Krajský súd ďalej rozhodol, že po právoplatnosti uznesenia bude vec postúpená Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že v zmysle § 250l ods. 1 OSP súdy v správnom súdnictve podľa tretej hlavy piatej časti OSP preskúmajú neprávoplatné rozhodnutia správnych

orgánov len vtedy, ak im zákon túto právomoc explicitne zveruje. Zákon o tepelnej energetike nestanovuje právomoc súdov preskúmať ako odvolací orgán rozhodnutie obcí v prípadoch, keď je podané odvolanie voči rozhodnutiu obce o zastavení konania podľa Správneho poriadku. Iná situácia by podľa názoru krajského súdu nastala v prípade meritórneho rozhodovania obce o žiadosti žiadateľa Lehotský Capital, s. r. o. o vydanie záväzného stanoviska obce o súlade navrhovanej výstavby sústavy tepelných zariadení s celkovým inštalovaným tepelným výkonom do 10 MW s koncepciou rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky tak, ako to stanovuje § 31 písm. c/ citovaného zákona (obec s počtom obyvateľov nad 2.500 obyvateľov rozhoduje o vydaní záväzného stanoviska obce...). Vo vzťahu k meritórnemu rozhodovaniu v tejto oblasti totiž rozhoduje obec v zmysle § 31 písm. c/ ako orgán samosprávy a v zmysle § 27 ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov o odvolaní voči takémuto rozhodnutiu, t. j. meritórnemu rozhodnutiu na tomto úseku verejnej správy, o opravnom prostriedku rozhoduje súd. Keďže § 31 písm. c/ zákona o tepelnej energetike neupravuje rozhodovanie o zastavení konania, nemožno z neho vydedukovať založenie právomoci súdu konať vo veci odvolania voči rozhodnutiu o zastavení konania, čo vyžaduje § 250l ods. 1 OSP.

Krajský súd ďalej uviedol, že na rozhodovanie podľa zákona o tepelnej energetike sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 37 zákona o tepelnej energetike). Zákon o tepelnej energetike nezakladá právomoc súdu rozhodovať o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam o zastavení konania, preto na takéto rozhodnutie sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní. S poukazom na § 58 ods. 1 zákona o správnom konaní krajský súd dôvodil, že odvolacím orgánom je správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správnomu orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. Keďže sa jedná o úsek štátnej správy v oblasti tepelnej energetiky, príslušným na rozhodnutie o odvolaní je Ministerstvo hospodárstva SR ako ústredný orgán štátnej správy pre teplárenstvo a plynárenstvo v zmysle § 6 písm. c/ zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov.

Proti uzneseniu krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že na účely určenia právomoci súdu rozhodovať o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov nemá byť rozhodujúca povaha napadnutého rozhodnutia, ale to, či ide o rozhodnutie v správnom konaní, vo vzťahu ku ktorému osobitný zákon zveruje súdu právomoc rozhodnúť o opravných prostriedkoch. S poukazom na § 27 ods. 2 zákona o obecnom zriadení uviedol, že vo vzťahu k rozhodnutiam odporcu v konaní o vydanie záväzného stanoviska obce je takýmto osobitným zákonom zákon o obecnom zriadení.

Odporca v podanom vyjadrení k odvolaniu sa stotožnil s dôvodmi, ktoré krajský súd uviedol v napadnutom uznesení.

Účastník konania Lehotský Capital s. r. o. vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline potvrdiť. Podľa jeho názoru dikcia § 31 písm. c/ zákona o tepelnej energetike v spojitosti s § 27 ods. 2 zákona o obecnom zriadení striktne vymedzuje právomoc súdov len v konaní o opravnom prostriedku proti meritórnemu rozhodnutiu, nestanovuje však právomoc súdov rozhodovať o procesných veciach týkajúcich sa vedenia konania v súvislosti s vydaním záväzného stanoviska obce.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok - ďalej len „SSP“ a § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní navrhovateľa (§ 492 ods. 2 SSP, § 212 ods. 1 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 492 ods. 2 SSP a § 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Podľa § 250l ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa § 31 písm. c/ zákona o tepelnej energetike obec s počtom obyvateľov nad 2.500 obyvateľov rozhoduje20a) o vydaní záväzného stanoviska obce o súlade navrhovanej výstavby sústavy tepelných zariadení s celkovým inštalovaným tepelným výkonom do 10 MW s koncepciou rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky; ak koncepcia rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky nie je súčasťou záväznej časti územnoplánovacej dokumentácie obce, je obec povinná rozhodnúť20a) o vydaní záväzného stanoviska o súlade navrhovanej výstavby sústavy tepelných zariadení s koncepciou rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky, na základe individuálneho posúdenia opodstatnenosti výstavby.

Poznámka 20a) odkazuje na § 27 ods. 2 zákona o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov.

Podľa § 27 ods. 2 zákona o obecnom zriadení na konanie, v ktorom o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb rozhoduje pri výkone samosprávy obec, sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní15); o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu obce rozhoduje súd, ak osobitný predpis18c) neustanovuje inak.

Poznámka 15) odkazuje na zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bolo uznesenie krajského súdu, ktorým krajský súd podľa § 104 ods. 1 OSP v spojení s § 246 ods. 1 OSP zastavil konanie o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu a ďalej rozhodol, že po právoplatnosti uznesenia bude vec postúpená Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky.

Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie odporcu zo dňa 3. júla 2015, č. j. R2015/003561-BS, S2015/00261-BS, ktorým odporca rozhodol o zastavení konania v veci žiadosti zo dňa 2. marca 2015 od Lehotsky Capital, s.r.o. o súhlasné stanovisko k projektovej dokumentácii pre stavebné povolenie podľa § 17 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“), doplnenú 27. marca 2015 a 8. apríla 2015 o vydanie záväzného stanoviska v zmysle § 4 ods. 3 písm. d/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“), § 12 ods. 5 a § 31 písm. b/ [§ 31 písm. c/ od 01.05.2014 pozn. odvolacieho súdu] zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o tepelnej energetike“) o súlade pripravovanej výstavby sústavy tepelných zariadení s koncepciou rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky.

V danom prípade nebolo sporným, že konanie a rozhodovanie obce podľa § 31 písm. c/ zákona o tepelnej energetike patrí do jej samosprávnej pôsobnosti a podľa § 27 ods. 2 zákona o obecnom zriadení o opravnom prostriedku proti takému rozhodnutiu obce rozhoduje súd. Sporným zostalo, či v prípade zastavenia konania (a teda procesného rozhodnutia) o žiadosti na vydanie záväzného stanoviska obce podľa § 31 písm. c/ zákona o tepelnej energetike rozhoduje o odvolaní proti takému rozhodnutiu súd.

Najvyšší súd na rozdiel od krajského súdu dospel k záveru, že niet žiadneho zákonného podkladu na to, aby o odvolaní proti rozhodnutiu obce o zastavení konania v danom prípade rozhodoval nadriadený orgán štátnej správy, lebo obec rozhodovala o zastavení konania vo veci, ktorá spadá do výkonu jej samosprávy, keďže išlo o rozhodovanie obce v konaní podľa § 31 písm. c/ zákona o tepelnej energetike. Na tom nemôže nič zmeniť fakt, že obec nerozhodla vo veci samej, ale zastavila konanie, lebo aj rozhodnutie o zastavení konania je rozhodnutím, ktorým sa predmetné konanie (v rámci samosprávnej pôsobnosti obce) končí. O opravnom prostriedku (odvolaní) proti takému rozhodnutiu podľa § 27 ods. 2 zákona o obecnom zriadení následne rozhoduje súd.

Obec postupuje podľa správneho poriadku ako všeobecného predpisu o správnom konaní aj v konaní pri prenesenom výkone štátnej správy, aj pri výkone samosprávy (§ 27 ods. 1, ods. 2 zákona o obecnom zriadení), a to aj pri meritórnom aj pri procesnom rozhodovaní. Pre posúdenie, či ide o oblasť rozhodovania obce, ktorá spadá do výkonu samosprávy alebo do prenesenej štátnej správy, je preto

určujúci samotný predmet konania a rozhodovania v konkrétnom správnom konaní a nie povaha rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 492 ods. 2 SSP, § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/, h/ OSP.

Úlohou súdu prvého stupňa bude v ďalšom konaní postupovať v intenciách názoru odvolacieho súdu uvedeného vyššie, opätovne posúdi podmienky konania a v prípade ich splnenia preskúma zákonnosť napadnutého rozhodnutia odporcu. Súčasne prvostupňový súd rozhodne o náhrade trov konania, vrátane náhrady trov odvolacieho konania v zmysle ust. § 492 ods. 2 SSP, § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 3 OSP. Bude pritom potrebné prihliadnuť aj na zmeny procesných noriem od 1. júla 2016 v súvislosti s nadobudnutím účinnosti Správneho súdneho poriadku.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.